

risk forsvarerbeskikkelse ved landsrettens ankebehandling følger af bestemmelsen i retsplejelovens § 731, stk. 1, litra f.

Lovforslagets stk. 4, nr. 1, svarer til den gældende regel i § 119, stk. 2, 2. pkt.

Reglen i stk. 4, nr. 2, er indsat for at regulere adgangen til beskikkelse af offentlig forsvarer, når der rejses tiltale i en sag om ubetinget frakendelse og bødestraf, hvor domsmænd ikke skal medvirke.

Indtil ikrafttræden af lov nr. 298 af 6. juni 1984 om ændring af retsplejeloven (læggdommere i straffesager, rationalisering af sagsbehandlingen ved domstolene m.v.) var offentlig forsvarerbeskikkelse obligatorisk i alle sager, der blev påtalt af statsadvokaten, jf. den dagældende § 731, stk. 1, litra d. Ved loven blev bestemmelsen imidlertid ændret, således at offentlig forsvarer skal beskikkes i sager, der skal behandles under medvirken af domsmænd. Denne ændring medfører, at forsvarerbeskikkelse i de sager, som behandles efter reglerne om statsadvokatsager, men hvori domsmænd ikke skal medvirke, ikke er udtrykkelig reguleret i retsplejeloven (eller færdslesloven).

De nugældende regler fortolkes i praksis således, at offentlig forsvarer beskikkes efter tilsvarende regler, som gælder for sager om betinget frakendelse af førerretten, jf. den gældende § 119, stk. 2, 2. pkt.

Den foreslåede bestemmelse er således i overensstemmelse med den i dag fulgte praksis.

Til nr. 2.

Anvendelse af ordet anklagemyndighed frem for politimesteren er en konsekvens af forslaget om ophævelse af påtalekompetencen som sagligt kriterium for procesbeføjelser.

Til nr. 3.

Forslaget er en konsekvens af forslaget under § 1, nr. 20 og 22.

Til § 4

Udlændingelovens § 62 er sålydende:

»Sager om overtrædelse af denne lov behandles som politisager. Retsmidlerne i retsplejelovens kapitler 72 og 73 kan anvendes i samme omfang som i statsadvokatsager.«

Som følge af forslaget om at ophæve sondringen mellem statsadvokatsager og politisager bliver bestemmelsen i 1. pkt. overflødig. Bestemmelsen i 2. pkt. er også udeladt. Det forudsættes, at den hidtidige praksis vedrørende ransagning i forbindelse med sager om overtrædelse af udlændingeloven kan fortsættes, indtil sondringen mellem statsadvokatsager og politisager opgives i retsplejelovens kapitel 73 om ransagning, som foreslået af Strafferetsplejeudvalget i betænkning nr. 1159/1989.

Den foreslåede nye formulering af § 62 er en konsekvens af forslaget om at ophæve særregler vedrørende domsmænds medvirken i retsplejeloven og placere dem i de respektive særlove. Bestemmelsen, der fastslår, at domsmænd ikke skal medvirke i sager om overtrædelse af udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 2, der vedrører indrejse her i landet i strid med indrejseforbud, er identisk med de gældende regler i § 688, stk. 3, nr. 3, og § 692, stk. 4, nr. 1, der ikke er medtaget i rådets udkast under § 1, nr. 3, § 686 og § 689, og gælder for både byretsbehandling og ankebehandling i landsretten.

Til § 5

Bestemmelsen indeholder ikrafttrædelses- og overgangsregler.